

149. löggjafarþing 2018–2019.
Þingskjal x — x. mál.
Stjórnarfrumvarp.

Frumvarp til laga

um breytingu á lögum um aukatekjur ríkissjóðs, nr. 88/1991, með síðari breytingum
(gjald fyrir þinglýsingar með rafrænni færslu).

Frá fjármála- og efnahagsráðherra.

1. gr.

Á eftir orðinu „skjala“ í 1. mgr. 8. gr. laganna kemur: og þinglýsingu með rafrænni færslu.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. mars 2019.

Greinargerð.

1. Inngangur.

Frumvarp þetta er samið í fjármála- og efnahagsráðuneytinu. Með því er lagt til að fyrir þinglýsingu með rafrænni færslu skuli greiða sama gjald og fyrir venjulega þinglýsingu skjala.

2. Tilfni og nauðsyn lagasetningar.

Lög um breytingu á þinglýsalögum, lögum um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu og lögum um aukatekjur ríkissjóðs voru samþykkt á Alþingi hinn 14. desember 2018. og öðlast þau gildi 1. mars 2019. Verður þar með heimilt að þinglýsa með rafrænni færslu sem telst jafngild þinglýsingu skjals. Áður en að gildistöku laganna kemur er talið að bæta þurfi orðalag 1. mgr. 8. gr. laga um aukatekjur ríkissjóðs, nr. 88/1991, sem kveður á um gjaldtöku fyrir þinglýsingu skjala, til þess að skýrt verði að fyrir þinglýsingu með rafrænni færslu skuli einnig greiða gjald að sömu fjárhæð.

3. Meginefni frumvarpsins.

Með rafrænum þinglýsingum verður réttindum og skyldum samkvæmt skjali þinglýst en skjalið sjálf ekki sent til þinglýsingarstjóra. Í raun er þá þinglýst þeim atriðum sem nú eru skráð í tölvukerfi þinglýsinga af þinglýsingarstjóra en þinglýsingarbeiðandi færir þau sjálfur inn í þinglýsingarkerfið sem þinglýsir sjálfvirk ef færslan uppfyllir skilyrði þinglýsingar. Ef ekki er beiðnin annaðhvort endursend eða hún fer til meðferðar hjá þinglýsingarstjóra. Afrit af hinu þinglýsta skjali verður ekki lengur geymt hjá þinglýsingarstjóra. Frumrit skjalsins verður varðveitt hjá kröfuhafa ef um skuldaskjal er að ræða. Af þessum sökum er með frumvarpi þessu áréttað að gjaldtaka vegna þinglýsinga einskorðist ekki við skjöl, heldur einnig þinglýsingu með rafrænni færslu.

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Vegna þeirra krafna sem ákvæði 40. og 72. gr. stjórnarskrár gera til skatta- og gjaldaákvæða er breytingin lögð til. Ekki er ástæða til að ætla að áformin varði ákvæði EES-samningsins um ríkisaðstoð, tæknilegar reglur um vöru og fjarþjónustu eða frelsi til að veita þjónustu. Þar sem frumvarpið snýr aðeins að töku gjalds vegna þinglýsinga með rafrænni færslu er ekki gert ráð fyrir því að samþykkt þess kalli á breytingar á öðrum lögum.

5. Samráð.

Helstu hagsmunaaðilar vegna tillögu frumvarpsins eru sýslumannsembættin, Lögmannafélag Íslands, Samtök fjármálafyrirtækja, Íbúðalánasjóður og Þjóðskrá Íslands.

Samráð var haft við dómsmálaráðuneytið og Þjóðskrá Íslands sem bentu á að nauðsynlegt væri að ráðast í þá breytingu sem lögð er til í frumvarpinu.

6. Mat á áhrifum.

Með innleiðingu rafrænna þinglýsinga hefur mikilvægt skref verið tekið í uppbyggingu innviða samfélagsins og upptöku stafrænnar tækni í stjórnslu og viðskiptum. Sú breyting sem lögð er til í frumvarpi þessu leiðir af innleiðingu rafrænna þinglýsinga og verður ekki talið að hún muni hafa áhrif á fjárhag ríkissjóðs..

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Í ákvæðinu er kveðið á um viðbót við 1. mgr. 8. gr. laganna þannig að gjaldtaka skjala nái einnig yfir gjaldtöku í tengslum við þinglýsingu með rafrænum hætti.

Um 2. gr.

Í ákvæðinu er kveðið á um gildistöku laganna. Gert er ráð fyrir að heimild til þinglýsingar með rafrænni færslu taki gildi 1. mars 2019 og gefst þannig nokkur tími til að undirbúa framkvæmd þeirra.